



PERA WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 01

Cum pater meus vesperi die Veneris domum rediret, quinque dies opere absens, defessus erat.

Fere omni hebdomade me rogabat ut in receptaculum irem et duas res ex curru suo afferrem: thecam et peram.

Utraque ei opus erat.

Hora 21.30 ipsa inspector telephonabat, et numeri parati esse debebant.

Hic ritus noster dierum Veneris factus est.

Numquam questus sum.

Pro patre meo id faciebam.

Pro nobis id faciebam.

Numeri numquam errabant.

Eventus numquam infra expectationem erant.

Neque eum umquam iratum vidi.

Puer credere coepi eum peram magicam possidere.

Domi tamen mater mea saepe me rogabat ut peram suam et crumenam afferrem.

Ea prima mea lectio fuit.

Duae res omnino diversae idem nomen ferre poterant.

Una magna, opere plena.

Una parva, pecunia plena.

Multis post annis, vespere hiberno, pater et ego ab exsequiis redibamus.

Viae ob opificum tumultus interclusae nos coegerunt iter capere quo numquam uti solebamus.

Secundum obscuram viam aliquot mulieres iuxta parvos ignes stabant.

Singulae peram gerebant.

Rogavi quae essent.

Pater meus subrisit.

«Dominae sunt quae opus quaerunt.»

Peras aspexi.

«Instrumenta sua secum ferunt», explicavit.

«Et qui sunt earum emptores?»

«Ii qui bonas actiones faciunt.»

Decem annos natus eram.

Scilicet putavi eos qui cum actionibus negotiantur aliquo modo etiam cum illis mulieribus negotiari. Error mihi prorsus rationi consentaneus videbatur.

Annis post, pater me Mediolanum duxit.

Primum templum rei nummariae Italicae intravi, Piazza Affari.

Area mercaturae clamoribus plena erat.

Homines ementes.

Homines vendentes.

Homines chartulas agitanter, quasi ipsa humanitas ex illis penderet.

Circumspexi perturbatus.

«Cur omnes clamant?»

Pater meus risit.

«Sic hoc negotium procedit.»

Statim dissensi.

Quindecim annos eum laborantem spectaveram.

Numquam ei clamare opus fuerat.

Risimus ut insani.

Vesper ille ad Navigli finem habuit, ubi memoriae meae iterum
inter se miscebantur.

Mulieres ad viam.

Earum perae.

Mercatores in bursa.

Eorum scrinia.

Diversi mercatus.

Diversae merces.

Eadem humana quaestio.

Quidam ex illis viris fere omnia emere poterant.

Quod difficile adipiscebantur, affectus erant.

Amorem emere sperabant.

Quod plerumque emebant, aliud erat.

Erat deinde amita mea.

Fucos suos in pera celabat, quia maritus eius zelotypus putabat
pulchritudinem sua sponte apparere debere.

Cum domum rediret, perfecte culta, ille superbe subridebat.

«Hodie mirifice vides.»

«Quam sanus color!»

Et illa tacita annuebat.

Alia pera.

Aliud secretum.

Alius mercatus.

Adulescens factus didici mundum multa perarum genera
continere.

Quaedam numeros ferunt.

Quaedam pecuniam ferunt.

Quaedam cupiditates ferunt.

Quaedam mendacia ferunt.

Et quaedam vitas integras ferunt.

Ferdinando Frega

BLADEFREGA

Fabula Wall Street